

Finansudvalget for, at det har tiltraadt Bevillingen.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode, der fremdrog Spørgsmaalet om Kullene. Angaaende Spørgsmaalet om Jernbaneraadets Stilling til Kullene skal jeg ikke sige saa forfærdelig meget, for det ærede Medlem Hr. Rode vil jo vide fra den korte Forhandling, vi havde om dette Spørgsmaal i Finansudvalget, at jeg gjorde opmærksom paa, at Etatsraad Kier, som har draget dette Spørgsmaal frem i Jernbaneraadet, har fremsat sine Udtalelser paa et fuldstændig forkert Grundlag. Etatsraad Kier udtalte nemlig: „Anledningen til, at jeg rejser denne Sag, er, at Trafikministeren uimodsagt under Finanslovdebatten har udtalt, at Statsbanerne *altid* bør ligge med 6 à 7 Maaneders Kulbeholdninger, og Rigtigheden heraf vil jeg bestride“. Jeg har aldrig her i Rigsdagen sagt, at Statsbanerne altid burde ligge med 6—7 Maaneders Kulbeholdninger, saa det behøvede Etatsraaden ikke at bestride. Det, som jeg har sagt om dette Spørgsmaal, da jeg talte om Statsbanernes Kulbeholdninger ved Finanslovens anden Behandling, vil jeg gerne have Lov til at citere, saa kan enhver høre, at det er et urigtigt Citat af mine Udtalelser. Jeg sagde ved den Lejlighed følgende: „Det er ret umuligt under saa urolige og vanskelige Forhold som dem, vi har levet under i de senere Aar, at fastslaa noget bestemt med Hensyn til Størrelsen af de Kulbeholdninger, som Statsbanerne bør have liggende paa Lager som Reserve, en Reserve, de kan ty til, hvis Tilførslerne for en Tid svigter; men i hvert Fald maa det være klart for alle, at netop under urolige Forhold maa man tilstræbe at have større Reservebeholdninger end under normale Forhold, og det er min Opfattelse, at det ikke for Tiden vil være rigtigt at regne med Reservebeholdninger, der ligger under en 6—7 Maaneders Forbrug.“ Det er altsaa under Forhold, der ikke er normale, og jeg skulde dog for øvrigt tro, at ogsaa ærede Medlemmer vil indrømme mig, at Forholdene paa Kulmarkedet langtfra er normale. Nu har der været Kulstrejke i England i omtrent 4 Uger, og for Tiden trues der med, at Maskinisterne paa

hele den amerikanske Handelsflaade, ca. 100 000 Mand, vil erklære Strejke. Hvis det bliver Tilfældet, bliver det jo vanskeligt ogsaa med Kultilførselen fra Amerika. Alle vil sikkert erkende, at Forholdene paa dette Omraade ikke den Gang var og heller ikke nu er normale, og saa længe Forholdene paa Kulmarkedet ikke er normale, mener jeg vedblivende, at Statsbanerne bør ligge med Kulbeholdninger til 6—7 Maaneders Forbrug. Naar Forholdene bliver normale, saa vi kan faa Tilførsler fra alle Sider, som vi kunde før Krigen, er det en selvsagt Ting, at saa behøver Statsbanerne ikke at ligge med saa store Kulbeholdninger. Hele den Diskussion, der er ført paa Grundlag heraf i Jernbaneraadet, er i Virkeligheden ført noget ved Siden af.

Den Henstilling, som kom fra Jernbaneraadet, og hvor der jo i Virkeligheden særlig tages Sigte paa dette, om man maaske skulde sælge nogle af de forhaandenværende Kul til Institutioner, som har Brug for dem, har jeg udtalt mig om ved Behandlingen oppe i Landstinget en Gang i den forløbne Vinter. Jeg stillede mig for saa vidt afvisende overfor det, som jeg ikke mener, at vi kan sælge Kul nu og købe Kul senere og faa Fortjeneste ud af det. Det var jo i Virkeligheden det, vi skulde gøre. Hvis vi skulde gaa til at sælge af vore Kulbeholdninger, skulde det jo være under saadanne Forhold, at vi kunde faa Priser for dem saa høje, at vi senere kunde købe til lavere Priser, thi ellers var der ingen som helst Mening i at gaa den Vej. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre. Det ærede Medlem Hr. Rode mente, at man nu kunde købe Kul til 40 Kr. pr. Ton. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er de Kul, der købes til 40 Kr. pr. Ton, Afharpning af amerikanske Kul. Afharpning sælges vistnok for 40 Kr. pr. Ton, medens de amerikanske Kul koster ca. 70 Kr. pr. Ton. Men det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening, at vi skulde sælge af vor Kulbeholdning til ca. 40 Kr. pr. Ton for senere at staa overfor at skulle købe, muligvis til højere Priser. Efter det ærede Medlem Hr. Rode og ogsaa ifølge de Ændringsforslag, der var stillede ved Finans-